

זי:

עין משפט
ר מצוה

קפא א מ"י פ"א מה' :
סנהדרין ה' :
קפא ב מ"י פ"א מה' :
קפא ג מ"י פ"א מה' :
דעת הלכה ט:

דיני ממונות בשלשה פרק ראשון סנהדרין

מסורת הש"ס

(א) נקיים פ"ה ה"א
פ"ה (ב) מ"י פ"ב מ"ט
פ"ה פ"א מ"ד
(ג) נקיים ט: ועי' פ"ב
שם ותי' מחמת פ: ד"ה
פ"ה (ד) נקיים ט: ועי' פ"ב
מחמת פ: ד"ה
(ה) נקיים ט: ועי' פ"ב
מחמת פ: ד"ה
(ו) נקיים ט: ועי' פ"ב
מחמת פ: ד"ה
(ז) נקיים ט: ועי' פ"ב
מחמת פ: ד"ה
(ח) נקיים ט: ועי' פ"ב
מחמת פ: ד"ה
(ט) נקיים ט: ועי' פ"ב
מחמת פ: ד"ה
(י) נקיים ט: ועי' פ"ב
מחמת פ: ד"ה
(יא) נקיים ט: ועי' פ"ב
מחמת פ: ד"ה
(יב) נקיים ט: ועי' פ"ב
מחמת פ: ד"ה
(יג) נקיים ט: ועי' פ"ב
מחמת פ: ד"ה
(יד) נקיים ט: ועי' פ"ב
מחמת פ: ד"ה
(טו) נקיים ט: ועי' פ"ב
מחמת פ: ד"ה
(טז) נקיים ט: ועי' פ"ב
מחמת פ: ד"ה
(יז) נקיים ט: ועי' פ"ב
מחמת פ: ד"ה
(יח) נקיים ט: ועי' פ"ב
מחמת פ: ד"ה
(יט) נקיים ט: ועי' פ"ב
מחמת פ: ד"ה
(כ) נקיים ט: ועי' פ"ב
מחמת פ: ד"ה
(כא) נקיים ט: ועי' פ"ב
מחמת פ: ד"ה
(כב) נקיים ט: ועי' פ"ב
מחמת פ: ד"ה
(כג) נקיים ט: ועי' פ"ב
מחמת פ: ד"ה
(כד) נקיים ט: ועי' פ"ב
מחמת פ: ד"ה
(כה) נקיים ט: ועי' פ"ב
מחמת פ: ד"ה
(כו) נקיים ט: ועי' פ"ב
מחמת פ: ד"ה
(כז) נקיים ט: ועי' פ"ב
מחמת פ: ד"ה
(כח) נקיים ט: ועי' פ"ב
מחמת פ: ד"ה
(כט) נקיים ט: ועי' פ"ב
מחמת פ: ד"ה
(ל) נקיים ט: ועי' פ"ב
מחמת פ: ד"ה

ומה נחש שטמית ומרבה טומאה אהו דין
שרין שאינו כמית ומרבה טומאה אינו דין
שיהא מהור ולא היא מידי רהוה אקרי
בעלמא אמר רב יהודה אמר רב כל עיר
שאין בה שנים לרבר ואחד לשמוע אין
מושיבין בה סנהדרין ובביתר הוו שלשה
וביבנה ארבעה רבי אליעזר ורבי יהושע
ור"ע ושמועון התימני הן לפניהם בקרקע
מיתביה שלישיית חכמה רביעית אין למעלה
הימנה הוא דאמר כי האי תנא רתנאי שניה
חכמה שלישיית אין למעלה הימנה למידין
לפני חכמים לוי מרבי דין לפני חכמים
שמעון בן עזאי ושמועון בן זומא ותנא המצרי
וחנניא בן חכנאי רב נחמן בר יצחק מתני
חמשה שמעון שמעון ושמועון חנן וחנניה
רבותינו שבבבל שון ושמואל רבותינו
שבארץ ישראל רבי אבא רייני גולה קרנא
רייני דארץ ישראל רבי אמי ורבי אסי רייני
דפומבדיתא רב פפא בר שמואל רייני
דנהרדעא רב אדא בר מניומי סבי דסורא
רב הונא רב חסדא סבי דפומבדיתא רב
יהודה רב עינא חריפי דפומבדיתא עיפיה
ואבימי בני רחבה אמוראי דפומבדיתא רבה
רב יוסף אמוראי דנהרדעי רב חמא דגרבולאי
מתנו רמי בר רב אשי אמרי בי רב רב
הונא והאמר רב הונא אמרי בי רב אלא רב
המונא אמרי במערבא רבי ירמיה שלחו
מתם ר' יוסי בר חנינא מחכו עלה במערבא
ר' אלעזר והא שלחו מתם לדברי רבי יוסי
מחכו ידא בעיר יהודא ראוייה לטנהדרין
מאה ועשרים וכו': מאה ועשרים מאי
עבדיתייהו עשרים ושלשה כנגד סנהדרין
קטנה ושלש שורות של עשרים ושלשה
הרי תשעים ותרתי ועשרה במלנין של בית
הכנסת הרי מאה ותרתי ושני סופרים ושני
חזנין ושני בעלי דינין ושני עדים ושני
זוממין ושני זוממי זוממין הרי מאה וארביסר
ותניא: כל עיר שאין בה עשרה דברים הללו
אין תלמיד חכם רשאי לדור בתוכה בית דין
מבין ועושין וקופה של צדקה נגבית בשנים
ומתחלקת בשלשה ובית הכנסת ובית המדרש
וביהכ"ס רופא ואומן ולבלר (ומטב) ומלמד
תינוקות משום ר' עקיבא אמרו אף מיני פירא
מפני שמני פירא מאירין את העינים ר' נחמיה אומר וכו': תניא רבי אומר
מאתים

ק"ו לא מיתוסא אלא לענין מגע וקשה על פירוש רבנו תם דלא
אשכחן אותה דרשה כמורת כהנים (ב) שמעין נחש ומכל הולך על
גחון ועוד דבהירא ממעט מקרא כמורת כהנים שכן טומאה משא
דכע' למילף שיטתא כמשא מק"ו דכמה שאינו טומאה כנגע
כעדה עומת כמשא וקאמרין אמר
קרא אותם אומם כמשא ואין שרשים
כמשא וכו' מילתא דאמיא כק"ו טרם
וכתב לה קרא מ"מ קשה לדליפיני
כמשא כק"ו שאינו טומאה כמשא ילף
ממהמה בקל וחומר דמורת כהנים
דטומאה כמשא ועוד מה נחש שכן
טמור כמלום וש' למנוח דין לטור
את השך מנולת עוף טמור שמטמא
כמשא כניח הכליעה ואין לה טומאה
כחון שרין ונבילה שאין לה טומאה
כפני כדאמרין פ' יולא דוסן (נה)
דף מג: זה ולא נאמרת אינו דין שאין
לה טומאה כחון ודכומיה דיק
המס ק"ו אפיכאס:
אלא רב הפגוטא פ' הקונטרס
אלא אמרי בי רב היינו
רב המנוגה וקשה דכשליה הערל
(יבמות דף טז: ושם) קאמר אמרי בי
רב היינו רב הונא ורב הונא אין הלכה
קאמר דהקא שם כקונטרס לפרש דהא
רב המנוגה היינו היכא דמוכח דלא
הוי רב הונא כי הך דקאמר רב הונא
אמרי בי רב וקשה דל"כ למה דהק
גני שלחו מתם לדברי רבי יוסי כרבי
חנינא דמשא אפיון ה"ג לימא היכא
דמוכח שאני ועוד איך יתכן דרב הונא
יאמר נשם רב המנוגה הא רב חסדא
תלמיד דרב הונא הוא דמוכח כסוף
פרק אלו מלאכות (ג"מ נג) ובריש הדר
(ערוינן ט: ושם) ורב המנוגה תלמיד
דרב חסדא הוא דמוכח כפ"ק
דקדושין (דף כה) גני כפי דנווילא דלא
אחו לפריקיה דרב חסדא ל"ל לרב
המנוגה ויל נענייהו וזמור ר"מ דהכא
גרס אימא רב המנוגה ולא גרסינן
אלא ואפילו גרס אלא יש לישב כלומר
לא מימא אמר רב הונא אמרי בי רב
אלא אמר רב המנוגה אמרי בי רב
והא דאשכחן כפרק ארבע מיתות
(לקמן דף ט: גני מנוח שכן נח
הכר דפליגי אמרי בי רב אדרב הונא
ורב יהודה וכוליה אמוראי תלמידי
דבי רבי) יש לומר דהא דדייה והא
דכיה דקמא אמרי בי רב הו משמיה
דרב כדמוכח כסוף פ' השואל (ג"מ
דף ק: ושם) ופ' בית כור (ב"ב דף
קה:) דלמרי' לרב ולאמרי בי רב
אע"ג דכמה דוכחן אשכחן אמרי בי
רב משמיה דרב ויחא השמא גירסא
דסוף פרק מרובה (ב"ב דף עה. ושם)
דאמר ליה רבא לרב המנוגה קפחמיהו
לכפי דני רב כלומר נחש לכפי דני
רב שהוא רב הונא שאמר כעוב יומר

ומה נחש שטמית ומרבה טומאה אהו דין
שרין שאינו כמית ומרבה טומאה אינו דין
שיהא מהור ולא היא מידי רהוה אקרי
בעלמא אמר רב יהודה אמר רב כל עיר
שאין בה שנים לרבר ואחד לשמוע אין
מושיבין בה סנהדרין ובביתר הוו שלשה
וביבנה ארבעה רבי אליעזר ורבי יהושע
ור"ע ושמועון התימני הן לפניהם בקרקע
מיתביה שלישיית חכמה רביעית אין למעלה
הימנה הוא דאמר כי האי תנא רתנאי שניה
חכמה שלישיית אין למעלה הימנה למידין
לפני חכמים לוי מרבי דין לפני חכמים
שמעון בן עזאי ושמועון בן זומא ותנא המצרי
וחנניא בן חכנאי רב נחמן בר יצחק מתני
חמשה שמעון שמעון ושמועון חנן וחנניה
רבותינו שבבבל שון ושמואל רבותינו
שבארץ ישראל רבי אבא רייני גולה קרנא
רייני דארץ ישראל רבי אמי ורבי אסי רייני
דפומבדיתא רב פפא בר שמואל רייני
דנהרדעא רב אדא בר מניומי סבי דסורא
רב הונא רב חסדא סבי דפומבדיתא רב
יהודה רב עינא חריפי דפומבדיתא עיפיה
ואבימי בני רחבה אמוראי דפומבדיתא רבה
רב יוסף אמוראי דנהרדעי רב חמא דגרבולאי
מתנו רמי בר רב אשי אמרי בי רב רב
הונא והאמר רב הונא אמרי בי רב אלא רב
המונא אמרי במערבא רבי ירמיה שלחו
מתם ר' יוסי בר חנינא מחכו עלה במערבא
ר' אלעזר והא שלחו מתם לדברי רבי יוסי
מחכו ידא בעיר יהודא ראוייה לטנהדרין
מאה ועשרים וכו': מאה ועשרים מאי
עבדיתייהו עשרים ושלשה כנגד סנהדרין
קטנה ושלש שורות של עשרים ושלשה
הרי תשעים ותרתי ועשרה במלנין של בית
הכנסת הרי מאה ותרתי ושני סופרים ושני
חזנין ושני בעלי דינין ושני עדים ושני
זוממין ושני זוממי זוממין הרי מאה וארביסר
ותניא: כל עיר שאין בה עשרה דברים הללו
אין תלמיד חכם רשאי לדור בתוכה בית דין
מבין ועושין וקופה של צדקה נגבית בשנים
ומתחלקת בשלשה ובית הכנסת ובית המדרש
וביהכ"ס רופא ואומן ולבלר (ומטב) ומלמד
תינוקות משום ר' עקיבא אמרו אף מיני פירא
מפני שמני פירא מאירין את העינים ר' נחמיה אומר וכו': תניא רבי אומר
מאתים

הגהות הב"ח

(א) באר כמורת כהנים
שומעין חש: (ב) נח
ולכל (ועתה) ח"מ. וי"ב
פ"ה ל"ב טעם ותי' ותי'
פ"ה פ"ה ר"י ונבנית
כפנים ומתחלקן בשלשה
למתי משקין לה:

הגהות מהר"ב

הגהות מהר"ב
נרשבור:

הגהות מהר"ב

הגהות מהר"ב
נרשבור:

ממנו ואם כן רב הונא היה קורא סני דני רב
המנוגה שלמד לפני רב ב"ב (ערוינן דף טו:)
רב ופסקי כ"ד מעבדין (שם דף טו:). אמר ליה רב
המנוגה תלמידי דרב הוה כ"ו: מחכו עלה במערבא
רבי יוסי בר רבי חנינא. מימיה דכפרק שלשה
מינין כנויר (דף מג:). אשכחן דמחכו עלה במערבא דלרבי יוסי בר רבי חנינא:

ממנו ואם כן רב הונא היה קורא סני דני רב
המנוגה שלמד לפני רב ב"ב (ערוינן דף טו:)
רב ופסקי כ"ד מעבדין (שם דף טו:). אמר ליה רב
המנוגה תלמידי דרב הוה כ"ו: מחכו עלה במערבא
רבי יוסי בר רבי חנינא. מימיה דכפרק שלשה
מינין כנויר (דף מג:). אשכחן דמחכו עלה במערבא
דלרבי יוסי בר רבי חנינא:

ממנו ואם כן רב הונא היה קורא סני דני רב
המנוגה שלמד לפני רב ב"ב (ערוינן דף טו:)
רב ופסקי כ"ד מעבדין (שם דף טו:). אמר ליה רב
המנוגה תלמידי דרב הוה כ"ו: מחכו עלה במערבא
רבי יוסי בר רבי חנינא. מימיה דכפרק שלשה
מינין כנויר (דף מג:). אשכחן דמחכו עלה במערבא
דלרבי יוסי בר רבי חנינא:

נמנאל